

Sygn. akt I ACz 954/16

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SA Jerzy Bess

SA Grzegorz Krężolek

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Skarbu Państwa - (...) Urzędu Skarbowego w K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach, zawartego w pkt III sentencji wyroku z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt I C 325/14

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie zawarte w pkt III sentencji wyroku z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt I C 325/14 w ten sposób, że w miejsce kwoty: „7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) wpisać kwotę: „8.100 zł (osiem tysięcy sto złotych)”,
2. w pozostałej części zażalenie oddalić,
3. zasądzić od strony powodowej Skarbu Państwa - (...) Urzędu Skarbowego w K. na rzecz strony pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

SSA Jerzy Bess SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt III sentencji wyroku z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt I C 325/14 Sąd Okręgowy w Kielcach zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Jako podstawę tego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Zażalenie na powyższe postanowienie (zawarte w pkt III wyroku) złożył powód, zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie na jego rzecz oprócz kwoty 7.200 zł dalszej kwoty 3.600 zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Nadto, wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Powyższemu rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., § 13 ust. 2 pkt 2 ww. rozporządzenia, art. 745 § 1 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie przez Sąd I instancji kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym dotyczącym zabezpieczenia oraz naruszenie art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. poprzez nierozstrzygnięcie o całości kosztów w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne w części.

Stosownie do art. 745 § 1 k.p.c. o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Zgodnie natomiast z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o całości kosztów w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Koszty postępowania zabezpieczającego należy traktować jako element składowy kosztów postępowania w sprawie, w której został wydany tytuł zabezpieczający. W konsekwencji o zasadzie zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającego rozstrzygają przepisy art. 98 i nast. k.p.c. regulujące zwrot kosztów procesu. W świetle tych przepisów decydujące znaczenie dla orzekania o zwrocie kosztów procesu, a zatem także orzekania o kosztach postępowania zabezpieczającego, ma ostateczny wynik sprawy (art. 98 § 1 k.p.c.). W oparciu o zasadę wyrażoną w przepisie art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W rozpatrywanej sprawie postępowanie zostało zakończone wyrokiem uwzględniającym w całości roszczenie strony powodowej. Tym samym to pozwana jest stroną przegrywającą sprawę, a w związku z tym to ona winna zwrócić stronie powodowej koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem Okręgowym i Sądem Apelacyjnym (postępowanie zażaleniowe w przedmiocie zabezpieczenia). Strona powodowa złożyła stosowny wniosek także o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych (k. 196). Ustalenie tych kosztów w zakresie postępowania przed Sądem I instancji na kwotę 7.200 zł nie budziło żadnych wątpliwości stron i nie jest przedmiotem zażalenia. Sporna jest natomiast kwestia zasadności zasądzenia na rzecz strony powodowej kwoty wyższej, w szczególności dodatkowo kwoty 3.600 zł jako należnej z tytułu zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia, którą strona powodowa liczy od wartości przedmiotu zaskarżenia (280.890 zł) przy uwzględnieniu § 6 pkt 7 i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Sąd Apelacyjny podziela zasadność wniosku o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem II instancji w przedmiocie zabezpieczenia o czym winien rozstrzygnąć – jak wskazuje to strona powodowa w zażaleniu - Sąd I instancji w wyroku, uwzględniając regulację art. 745 § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny nie podziela natomiast żądania co do wysokości. Wskazane wyżej rozporządzenie regulujące wysokość wynagrodzenia z tytułu zastępstwa procesowego nie określa jego wysokości za prowadzenie sprawy w postępowaniu zabezpieczającym. W takim też wypadku, zgodnie z treścią § 5 ww. rozporządzenia, wysokość stawek minimalnych ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. W niniejszej sprawie najbardziej zbliżone są stawki za prowadzenie spraw egzekucyjnych. Z treści wniosku o dokonanie zabezpieczenia i wydanego postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia (k. 161) wynika, że sposobem zabezpieczenia był zakaz zbywania i obciążania prawa użytkownika wieczystego nieruchomości oraz prawa własności znajdujących się na niej budynków, co tym samym uzasadnia odpowiednie zastosowanie stawek minimalnych, przewidzianych w § 11 ust. 1 pkt 7 ww. rozporządzenia, tj. 25% stawki minimalnej (za prowadzenie spraw egzekucyjnych innego rodzaju, niż egzekucja z nieruchomości). Powód wniosł o zabezpieczenie roszczenia niepieniężnego, ze wskazaniem wartości przedmiotu sporu na kwotę 280.890 zł. Taka sama wartość została wskazana jako wartość przedmiotu zaskarżenia w zażaleniu strony pozwanej z dnia 11 marca 2014 r. Nieuprawniony jest zatem jej obecny zarzut, że w zażaleniu wartość przedmiotu zaskarżenia winna wynosić 80.567,77 zł. Zatem 25% stawki minimalnej przy wartości 280.890 zł (7.200 zł) daje kwotę 1.800 zł. Po zastosowaniu

dodatkowo § 13 ust. 2 pkt 2 ww. rozporządzenia będzie to ostatecznie kwota 900 zł (25% x 7.200 zł x 50%), którą należało zasądzić dodatkowo w ramach zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz strony powodowej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., a w pozostałym zakresie zażalenie oddalił w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego w zakresie kosztów zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów, w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., przy przyjęciu że strona powodowa przegrała sprawę w 75%, a strona pozwana przegrała ją w 25%.

Wysokość tych kosztów została ustalona stosownie do art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j.: Dz. U. z 2013, poz. 461) oraz stosownie do § 6 pkt 3 i § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j.: Dz. U. z 2013, poz. 490).

SSA Jerzy Bess SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek